

IMPASSE

DOOR

SYTSKE KOK

Versie 2.2
2001

1 EXT.- FLATGEBOUW.- OCHTEND.

Een groot flatgebouw met galerijen en wat schotelantennes. We horen een kind huilen.

2 INT.- SLAAPKAMER TARIK.- DAG. (TITELS)

Een klein JONGETJE van ruim een jaar, staat huilend rechtop in zijn ledikant. TARIK, ongeveer 10, ligt even verder op in zijn eigen bed, half onder de dekens. Hij is wakker maar ligt met zijn rug naar het huilende kind toe.

Tarik legt zijn handen als twee kommetjes over zijn oren en beweegt ze geconcentreerd op en neer, we horen het suizen van zijn bloed dat klinkt als de wind.

Hij kijkt naar de muur voor zich, er hangt een plaat van een uitgestrekt leeg woestijn landschap met zandduinen, in de verte zien we een figuurtje helemaal alleen. We horen de wind.

YASMINA, ongeveer 11, komt binnen. Behendig tilt ze haar huilende kleine broertje uit zijn ledikant.

TARIK (MAROKKAANS)
(van onder de dekens)
Mam?

YASMINA
Mama ligt nog in bed, ze is ziek.

Tarik slaat zijn dekens terug, maar Yasmina loopt zonder verder omkijken de kamer al uit.

3 INT.- HUIS TARIK.- DAG. (TITELS)

Tarik loopt de huiskamer in, het bankbed staat nog uitgekapt, zijn MOEDER ligt met de rug naar hem toe onder de dekens. Boven het bed aan de muur hangt een schilderijtje van een idyllisch landschap met een waterval. Tarik drukt op een knopje, de waterval begint te stromen, het landschap verspreidt een zacht licht.

TARIK (MAROKKAANS)
Mam?

Er valt iets in de keuken die grenst aan de huiskamer. Moeder slaat de dekens terug en komt langzaam overeind. Tarik kijkt naar z'n moeder.

VADER(MAROKKAANS)(O.S.)
(vanuit de keuken)
Liggen blijven!

(CONTINUED)

3 CONTINUED:

Moeder zit op de bedrand, ze draait haar vlecht in een knoedel en bindt snel een doek om haar hoofd.

Tarik doet het licht van het schilderijtje een paar keer aan en uit om te zien hoe het stromen ophoudt en weer begint. Moeder kijkt even naar haar zoon, hij staat inmiddels met zijn neus bovenop het schilderij. Moeder staat op en loopt richting keuken. Tarik probeert de achterkant van het schilderij te zien om te kijken hoe het werkt. De deur naar de keuken gaat open, Tarik kijkt op en ziet zijn moeder naar binnen gaan.

4 INT.- KEUKEN.- DAG. (TITELS)

Vader is bezig zoveel mogelijk van het op het aanrecht terecht gekomen papmeel weer terug in het pak te krijgen. Hij kijkt betrapt op als zijn vrouw in de deuropening verschijnt.

Moeder komt de keuken binnen, ze werpt een blik op de klok. Babybroertje zit op schoot bij zijn zesjarige zusje LEILA, die met hem speelt, ze trekt gekke bekken en speelt kiekeboe, zeer tot genoegen van haar broertje.

Moeder zet Leila op een stoel bij het aanrecht om haar te wassen aan de kraan. Leila kijkt naar haar sombere moeder die haar werktuigelijk wast.

VADER (MAROKKAANS)

Misschien kan de dokter gewoon iets voorschrijven.

Moeder lijkt het niet te horen, ze gaat door met het wassen van Leila die in haar onderbroek staat. Als moeder haar zij wast moet Leila erg lachen omdat het kietelt, ze kronkelt zich in bochten. Moeder wacht even, kijkt haar aan en kan een glimlach niet onderdrukken. Leila heeft haar doel bereikt.

Tarik komt ongemerkt de keuken in, hij loopt naar de vensterbank pakt onderweg een glas drinken van tafel dat klaar stond en gaat achter het nog dichte gordijn staan, uit het zicht van de rest. Hij kijkt gefascineerd hoe het licht breekt in zijn glas.

Moeder stuurt Leila naar haar kamer om zich aan te kleden en zakt vermoeid op een stoel, vader zet een bord pap neer, moeder roert er even door, proeft, strooit er nog wat suiker in en begint haar jongste zoon te voeren. Vader werpt een blik op Leila die de keuken verlaat, richt zich dan tot moeder.

VADER (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)

Je kunt zo toch niet door blijven lopen,
wil je morgen soms ziek zijn?

(CONTINUED)

4 CONTINUED:

Moeder reageert opnieuw nauwelijks, ze wuift zijn opmerking weg.

VADER (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
We kunnen het niet nog een keer
uitstellen.

Moeder werpt hem nu een boze blik toe. Tarik gluurt van achter het gordijn de keuken in.

VADER (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Luister, als je echt wat hebt, dan...

Yasmina komt binnen niets vermoedend haar natte haar uitkammend, ze legt een elastiekje, een kam en een hoofddoek voor haar moeder op tafel, die begint haar haar te vlechten.

Tarik loopt stilletjes etend de keuken uit. Hij ziet hoe zijn moeders handen door Yasmina's haar gaan. Vader schenkt een kopje koffie voor zichzelf in.

VADER (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Yasmina kan toch met je mee.

YASMINA
(beslist)
Ik heb een belangrijke toets.

VADER
(geïrriteerd)
Dan gaat Tarik mee!

YASMINA
Tarik?!

Yasmina kan haar verbazing niet onderdrukken. Vader drinkt z'n kopje leeg en zet het met een klap op tafel.

VADER (MAROKKAANS)
Ja. Waar is Tarik eigenlijk? Is die al
op?

Hij krijgt geen reactie van de dames. Staat op, kijkt om zich heen, trekt het keuken gordijn opzij, maar daar is ie niet meer.

VADER (CONT'D)
Tarik?!

CUT TO BLACK.

TITEL: **IMPASSE**

5 INT.- SPREEKKAMER DOKTER.- DAG.

Tarik zit op een stoel bij een leeg bureau, zijn kleine broertje staat naast hem. Tarik houdt het jongetje bij zijn truitje vast omdat hij weg wil lopen. Hij zet een keel op, dan laat Tarik hem gaan, blijft zelf zitten.

In een hoek van de kamer staat een wit kamerscherm waarachter we zijn moeder kunnen vermoeden. De DOKTER die haar onderzoekt, is soms even te zien en verdwijnt dan weer achter het kamerscherm.

DOKTER

U kunt zich weer aankleden.

MOEDER (O.S.)

Tarik?

TARIK (MAROKKAANS)

Je kleren aan doen.

De arts gaat achter zijn bureau zitten, Tarik houdt hem in de gaten. De arts maakt een aantekening in zijn status. Tarik's oog valt op een plastic schaalmodel van het menselijk lichaam.

Moeder komt te voorschijn en gaat naast Tarik op een tweede stoel zitten. Ze trekt haar jongste zoon op schoot. De dokter kijkt op, glimlacht.

DOKTER

Ik heb niets kunnen vinden.

TARIK (MAROKKAANS)

Er is niets.

Tranen stromen plots langs de wangen van moeder, Tarik kijkt naar hoe de dokter reageert, die schuift haar een doos tissues toe en kijkt haar vriendelijk onderzoekend aan. Tarik schuift ongemakkelijk heen en weer op zijn stoel.

Uit zijn jaszak haalt hij een spel te voorschijn van verschillende in elkaar verstrengelde ringen die uitelkaar gehaald moeten worden, hij begint er mee te friemelen en kijkt niet meer op. Omdat moeder niets zegt, ze veegt haar tranen af die blijven komen, begint de arts vragen te stellen. Hij kijkt even ongemakkelijk naar Tarik, maar dan vraagt de dokter toch:

DOKTER

Hoe is het met uw man?

(CONTINUED)

Tarik begrijpt de vraag niet meteen, hij kijkt naar de arts die naar zijn moeder kijkt, zijn moeder kijkt Tarik vragend en geïrriteerd aan als hij niet vertaalt, ze trekt aan zijn mouw, Tarik ziet haar doorgelopen make-up, hij slaat verschrikt zijn ogen neer, de dokter kijkt nu ook naar Tarik.

TARIK (MAROKKAANS)
Jouw man?

Moeder kijkt de dokter aan en schudt haar hoofd, dat is het niet. De dokter knikt.

DOKTER
Geen problemen?

Ze kijken allebei naar Tarik, die zijn blik nu op het spel gefixeerd houdt.

TARIK (MAROKKAANS)
Geen problemen?

Moeder schudt haar hoofd.

DOKTER
Woont uw familie hier?

TARIK
Nee.

Moeder reageert geprikkeld, tikt Tarik aan om hem te manen voor haar te vertalen.

MOEDER (MAROKKAANS)
Wat vraagt ie?

TARIK (MAROKKAANS)
Waar jouw familie woont.

Moeder wordt duidelijk weer emotioneel van deze vraag. Tarik kijkt weg.

DOKTER
Heimwee?

Tarik kijkt hem vragend aan.

DOKTER (CONT'D)
Of ze d'r familie mist.

TARIK (MAROKKAANS)
Dat je je familie mist.

Moeder knikt en geeft een flauwe glimlach van herkenning. De dokter knikt begrijpend, hij reikt haar nog een tissue aan.

(CONTINUED)

5 CONTINUED: (2)

DOKTER

Daar kan ik weinig aan doen.

TARIK (MAROKKAANS)

Daar kan hij niets aan doen.

Moeder knikt begrijpend, ze veegt haar gezicht droog en maakt aanstalten op te staan. De arts komt ook overeind, hij maakt een gebaar om haar naar de deur te begeleiden.

DOKTER

Zijn jullie van de zomer niet naar Marokko geweest?

Tarik schudt nee, moeder kijkt hem vragend aan.

TARIK (MAROKKAANS)

We zijn niet naar Marokko geweest.

Moeder kijkt de dokter aan en schudt nee en wordt weer emotioneel.

TARIK (CONT'D)

Geen geld.

Dit heeft moeder blijkbaar begrepen, ze geeft Tarik een vermanende blik. Tarik slaat zijn ogen neer. Ze zijn bij de deur gekomen, de arts steekt zijn hand naar moeder uit.

DOKTER

Sterkte er mee verder.

6 INT.- BUS.- DAG.

Moeder en Tarik zitten naast elkaar in de bus. Moeder heeft haar jongste zoon op schoot, dicht tegen zich aangedrukt, ze verbergt haar gezicht half in zijn kruin en kijkt naar buiten. Tarik kijkt naar zijn moeder, zij ziet hem niet, ze heeft een verfrommelde tissue in haar hand. Tussen hen in staat zijn moeders handtas, half open gezakt. Tarik werpt nog een korte blik op zijn moeder en vist dan heel voorzichtig de portemonnee van zijn moeder uit haar tas. Zijn moeder heeft niets in de gaten.

Hij opent de voorflap en kijkt naar de foto die daar onder het plastic gestoken zit. Op de foto zien we een bejaard echtpaar in traditionele Marokkaanse kleding, het landschap is on-Nederlands, woestijnachtig, leeg. Tarik streelt de foto, hij gaat helemaal op in de voorstelling. We horen de wind.

Plots wordt de portemonnee uit zijn handen gegrist en heeft hij een klap voor z'n kop te pakken. Geschrokken kijkt hij op, zijn moeder werpt hem een vermanende blik toe.

(CONTINUED)

6 CONTINUED:

Hij strijkt met pijnlijk gezicht langs z'n gloeiend oor. Zijn moeder zet haar tas aan de andere kant en kijkt weg.

Hij kijkt naar haar, met haar hand veegt ze een doorkijkgaatje in de condens van het raam.

7 EXT.- BUSHALTE.- DAG.

Tarik en z'n moeder verlaten de bus. Tarik blijft staan als z'n moeder al verder loopt.

TARIK (MAROKKAANS)

Mam?

Z'n moeder merkt nu pas dat Tarik is blijven staan, ze draait zich vragend om. Tarik tilt z'n schooltas een eindje omhoog. Ze begrijpt hem.

MOEDER (MAROKKAANS)

Ga je nog even bij je vader langs? Zeg hem maar dat ik niets heb, goed?

TARIK (MAROKKAANS)

(protesteert)

Ik moet naar school.

MOEDER (MAROKKAANS)

Je komt er langs.

Ze is dichterbij gekomen en aait even vluchtig over zijn bol en draait zich dan weer om en loopt weg, voor hij verder nog iets kan vragen, hij kijkt haar na.

8 INT.- INTERNATIONAAL TELEFOON CENTRUM "TELEHOME" VADER.- DAG.

Het is een met hel TL-licht verlichtte ruimte. Langs één wand een rij telefooncabines, langs de andere wand wat stoelen en een toonbank waarachter Tarik's vader bezig is.

Bij de ingang zitten een paar wat oudere mannen met elkaar te keuvelen. Tarik probeert hun blikken zoveel mogelijk te negeren. Hij blijft in de deuropening staan en kijkt naar z'n vader het duurt even voordat die hem opmerkt, hij wenkt Tarik naar hem toe te komen, Tarik weigert. Vader wenkt nogmaals, maar Tarik maakt weer geen aanstalten.

VADER

Hoe was 't?

Tarik werpt een schuwe blik op de mannen, die allemaal meeluisteren en haalt zijn schouders op. Vader legt neer waar ie mee bezig was en loopt op Tarik toe.

(CONTINUED)

VADER (MAROKKAANS) (CONT'D) (CONT'D)
(boos)
Zijn jullie niet geweest?!

TARIK
Jawel. Ze heeft niks.

Vader kijkt naar zijn klanten wier aanwezigheid hem belemmerd verder te vragen en checkt of ze al begrepen hebben waar het over gaat.

Ze stappen net buiten de deur, vader kijkt nerveus om zich heen.

VADER
(op gedempte toon)
Helemaal niks? Geen medicijnen ook?

Tarik schudt zijn hoofd. Vader knikt.

VADER (CONT'D)
(opgelucht)
Dat dacht ik ook wel.

Vader stapt de winkel weer binnen.

VADER (MAROKKAANS) (CONT'D) (CONT'D)
Kom, je moet iets voor me doen.

Tarik blijft nog staan.

TARIK
Ze heeft heimwee.

Dit steekt vader, hij werpt een verholen blik naar de oude mannen en kijkt Tarik met boze blik aan.

VADER (MAROKKAANS)
Onzin. Het feest zal haar goed doen.
Kom hier, je moet even voor mij naar Hamied, vlees halen voor morgen.

Tarik doet een paar stappen naar binnen.

TARIK
Ik moet naar school.

Eén man trekt plagend even aan zijn schooltas, om te voelen hoe zwaar die wel niet is en maakt een gezicht naar de andere mannen van poeh, poeh.

VADER (MAROKKAANS)
Ik zal bellen dat ie je voor moet laten gaan, met zo'n bestelling moet ie dat doen.

(CONTINUED)

Hij werpt een trotse blik op de mannen en draait het nummer al. Tarik trekt zijn tas terug en loopt naar de toonbank.

TARIK (MAROKKAANS)
Dan kun je ook de bestelling doorbellen.

VADER (MAROKKAANS)
Nee, dat kan niet. Je moet het vlees zien dat je koopt, anders krijg je niet de mooiste stukken.

TARIK
(lichte paniek)
Maar ik weet dat toch niet, ik weet toch niet wat de mooiste stukken zijn!

VADER (MAROKKAANS)
(streng)
Gewoon goed opletten, als hij ziet dat je goed oplet krijg je vanzelf de mooiste stukken.
(er wordt opgenomen)
Hamied?

9 INT.- SLAGERIJ VAN HAMIED.- DAG.

Tarik komt aarzelend de slagerij binnen. Het is redelijk druk, het zijn vooral mannen die zich voor de toonbank verdringen. HAMIED is bezig met het hakken van lamskoteletten als hij Tarik ziet.

HAMIED (MAROKKAANS)
(overdreven beleefd)
Ah, Tarik, zoon van Ahmed, kom binnen ik verwachtte je al! Hoe gaat het?

Alle andere mannen kijken op, sommige kunnen een lachje niet onderdrukken.

HAMIED (CONT'D)
Groot feest morgen hoor ik.

Tarik knikt nauwelijks merkbaar. Hamied laat zijn bijl met een paar rake klappen op het hakblok komen en stopt de koteletten in een plastic zak voor de klant die hij aan 't helpen is.

HAMIED (CONT'D)
Ik geloof dat we deze heren moeten vragen even geduld te hebben zodat jij niet langer dan nodig hoeft te spijbelen.
Heren? Mevrouw ook, pardon.

Er wordt goedkeurend gemompeld een enkeling laat een zacht protest horen.

(CONTINUED)

Hamied veegt omstandig zijn bloederige handen aan zijn schort en leunt over de glazen toonbank en maakt een gebaar naar Tarik's briefje.

HAMIED (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Nou, kom maar eens hier dan met die grote bestelling.

Tarik komt beschaamd tussen de mensen door naar voren en geeft het papiertje. Hamied leest het briefje.

HAMIED (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Goed mensen u kunt geloof ik beter een kopje thee gaan drinken...

Hij kijkt lachend op en gaat aan de slag.

HAMIED(MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Hoe oud is jouw broertje nou..?

Tarik negeert hem, hij kijkt naar een schema aan de muur waarop een koe wordt onderverdeeld in biefstukken en sudderlappen.

VROUW (MAROKKAANS)
Toch zeker van vorig jaar zomer. Komt de hele familie?

HAMIED (MAROKKAANS)
(tegen Tarik)
Hoe groot moet die bout zijn?

Tarik krijgt een beetje een blik van paniek over zich heen, hij heeft geen idee, hij kijkt naar het geld dat hij heeft mee gekregen. Hamied maakt een gebaar dat Tarik hem het geld vast geeft, hij telt de briefjes, Tarik telt mee. Hamied stopt de briefjes weg en loopt de koelcel in.

VROUW (MAROKKAANS)
Wie gaat 't eigenlijk doen?

Tarik reageert eerst niet, merkt dan dat iedereen naar hem kijkt, hij haalt z'n schouders op.

MAN (MAROKKAANS)
Moet jij soms ook nog?

Er wordt gelachen.

VROUW (MAROKKAANS)
Hoe langer je wacht, hoe beter het mes moet zijn.

(CONTINUED)

Hamied komt met een half lam over z'n schouder de koelcel uitgelopen, hij laat het beest op het hakblok vallen en slijpt zijn messen. De man pakt Tarik plagerig in zijn nek en duwt hem dicht naar het hakblok.

MAN (MAROKKAANS)
Anders wil Hamied het misschien ook nog
wel doen, he Hamied?

HAMIED (MAROKKAANS)
Met alle plezier.

Met kracht snijdt Hamied de bout in.

Even later. Hamied doet één voor één de stukken lam, kip, lever, gehakt in een grote vuilniszak, hij telt hardop de prijzen bij elkaar. Tarik volgt zijn handelingen op de voet. Hamied geeft Tarik een deel van het geld terug.

HAMIED (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Alsjeblieft, bedank je vader en zeg dat
ie 't voor zevenen komt ophalen.

TARIK
Er mist vijfenveertig eurocent.

Hamied kijkt verstoort op, de klanten in de winkel kijken van Tarik naar Hamied.

HAMIED
Laat eens zien dan?

Tarik houdt zijn handen op met wat hij terug gekregen heeft. Hamied ziet dat het klopt, maar zegt niets, het irriteert hem duidelijk. Hij pakt een klein plastic zakje en stopt er een paar merquez worstjes in, hij sluit het zakje en doet het bij de rest van de bestelling.

HAMIED (CONT'D)
Zo, nou krijg ik nog vijfenveertig cent
van jou, maar die mag je houden.
(MAROKKAANS)
En deze zijn voor je kleine broertje,
voor als ie de zijne morgen verliest.

De klanten moeten lachen, Tarik ziet er de humor niet van in.

10 EXT.- WINKELSTRAAT.- DAG.

Vader staat in de deuropening van zijn winkel te kijken. Tarik verlaat aan de overkant van de straat de slagerij.

VADER
Tarik!

(CONTINUED)

10 CONTINUED:

Tarik kijkt op, vader wenkt hem. Met enige tegenzin steekt Tarik over.

VADER (MAROKKAANS) (CONT'D) (CONT'D)
(enthousiast)
Gelukt?! Zag 't er goed uit? Is 't voldoende voor iedereen?

Tarik haalt z'n schouders op en geeft het wisselgeld terug.

TARIK
Ik weet toch niet hoeveel mensen er komen.

VADER
Iedereen komt.

TARIK
Misschien kom ik dan wel niet!

Tarik draait zich snel om en wil weglopen. Vader komt 'm achter na en grijpt hem bij de kladden. Kijkt hem doordringend aan.

VADER (MAROKKAANS)
(zachter, dwingend)
Morgen wordt een groot feest. Mensen zullen ons respecteren en jij gaat me daarbij helpen.

Tarik reageert niet.

VADER (CONT'D)
Naar school jij.

11 EXT.- FLATGEBOUW.- NAMIDDAG.

Yasmina, Leila en Tarik lopen met hun schooltassen om richting de flat. Tarik loopt in gedachten, wat afzijdig van zijn zusjes.

LEILA (MAROKKAANS)
Oma!

Leila heeft haar oma opgemerkt die leunend op de ballustrade van de galerij bij hun voordeur staat. De meisjes rennen dichterbij, Tarik houdt zijn pas in.

Hij ziet hoe zijn zusjes naar een auto rennen die even verder op langs de stoeprand geparkeerd staat. Twee vrouwen zijn bezig spullen uit te laden. Yasmina en Leila omarmen en kussen hun tantes.

Tarik aarzelt. Hij gaat uiteindelijk zitten op de stoeprand en haalt zijn ringenspel te voorschijn.

(CONTINUED)

11 CONTINUED:

OMA

Tarik?!

Tarik kijkt achterom, omhoog naar zijn oma die zich wild gebarend tot hem richt.

OMA(MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)

Ga je zusjes helpen!

Tarik komt met tegenzin overeind en loopt naar de auto. Het is daar een vrolijk gekwetter van lachen en praten rondom de auto terwijl iedereen wordt volgeladen met zoveel ie kan dragen. Tarik staat er wat verloren bij tot ie een aantal tassen in z'n handen gedrukt krijgt.

Zijn tante RAKIA, een ronde, brutale vrouw van begin dertig, pakt zijn hoofd tussen haar handen en trekt hem naar zich toe, hij kan niet uit haar greep ontsnappen mede daar hij zijn handen vol heeft. Ze drukt een kus op z'n voorhoofd.

RAKIA

(lachend)

Dacht jij zomaar te ontkomen zeker hè?!

Ze heeft hem nu onder zijn kin vast gepakt, bekijkt z'n gezicht met een keurende blik, knijpt 'm in z'n wangen.

RAKIA (CONT'D)

Daar mag wel wat meer vet op die bleke wangen van jou, je bent toch al zo klein, kijk nou Naima!

Tarik trekt z'n hoofd weg, maar kan niet ontsnappen, Rakia houdt 'm bij z'n nek vast en duwt 'm richting NAIMA. Naima, half twintig, iets rustiger van aard, misschien door haar hoog zwangere buik, draait zich om, aait Tarik over z'n bol, ze glimlacht en stopt Tarik een dadel in z'n mond, geeft 'm een zoen op z'n hoofd en laat 'm gaan.

12 INT.- HUIS TARIK.- DAG.

Als laatste in de rij loopt Tarik de gang door via de woonkamer naar de keuken. Oma sluit de voordeur. In de woonkamer zit moeder aan een hoge tafel achter een industriële naaimachine. Mechanisch ragt ze pand na pand van de voorgesneden confectiebroeken door haar machine, ze kijkt niet op of om.

Uit de keuken klinkt een opgewekte drukte.

13 INT.- KEUKEN.- DAG.

Het is vol in de keuken, Rakia, Naima, Yasmina en Leila lopen door elkaar heen, tussen de uitgestalde spullen, in een poging orde aan te brengen om te kunnen gaan koken.

(CONTINUED)

13 CONTINUED:

Tarik loopt naar de koelkast waar hij zijn spullen neerlegt en een glas drinken voor zichzelf inschenkt.

RAKIA
(tegen Yasmina)
Komt Lalla Fadna ook?

YASMINA
Ja, ik geloof van wel.

NAIMA
Neemt ze haar mooie ongetrouwde zoon ook mee, bedoelt Rakia.

RAKIA
Oh! Naima!

Naima en Yasmina moeten lachen, Rakia kijkt quasi verongelijkt. Tarik, onderweg naar de uitgang, kijkt even op.

RAKIA (CONT'D)
(tegen Tarik)
Eruit jij, dit is niet voor jouw oren bestemd!

NAIMA
Hou je oren maar goed open Tarik...

Oma komt binnen, de dames houden hun lach in.

OMA (MAROKKAANS)
Hoe ver zijn we?

NAIMA (MAROKKAANS)
We gaan vooruit.

Oma pakt een mand en een zak pistache noten en neemt Leila mee de keuken uit. De dames kijken elkaar veel betekenend aan. Tarik loopt ook de keuken uit.

14 INT.- HUISKAMER.- DAG.

Tarik komt de huiskamer binnen, hij blijft een beetje in de deuropening hangen. Oma zit met Leila voor de TV de noten te pellen. Moeder zit nog altijd onverstoord achter haar naaimachine. Tarik kijkt naar haar.

OMA (MAROKKAANS)
Kom je zusje helpen Tarik.

Tarik kijkt betrappt op.

TARIK (MAROKKAANS)
Ik moet naar de wc.

(CONTINUED)

14 CONTINUED:

Hij loopt de kamer uit.

15 INT.- TOILET.- DAG.

Tarik doet de deur op slot en gaat met zijn broek nog aan op de wc-pot zitten. Hij doet het licht uit.

16 INT.- GANG.- DAG.

Oma komt de gang in, ze kijkt in de slaapkamer van Tarik. Dan valt haar oog op het rode slot van de wc deur. Het licht is uit. Ze rammelt aan de deurklink.

OMA (MAROKKAANS)
Tarik, doe het licht aan! En kom er uit.
(mompelt zacht)
Voor de djinns je nog bezoeken.

17 INT.- HUISKAMER.- LATER.

Tarik staat achter de vitrages en kijkt naar buiten, het is donker buiten. Hij maakt met z'n handen weer twee kommetjes om z'n oren en luistert naar het suizen van de wind.

Vader zit op de bank bij de tv, hij heeft een bordje met hapjes naast zich dat oma hem net gebracht heeft. Leila zit aan z'n voeten en masseert met haar kleine handen z'n voeten. Zijn moeder, oma, zit op het puntje van de bank bij 'm en heeft zich net beklagd, ze slaat haar handen ineen en schudt haar hoofd.

VADER (MAROKKAANS)
(vergoelijkend)
Ze voelde zich al niet goed vanmorgen, ze is nog naar de dokter geweest.

Rakia steekt haar hoofd om de keukendeur, ze houdt een ovenschaal vast.

RAKIA (MAROKKAANS)
Hebben jullie nog een grotere schaal, de bout past er niet in?

Moeder is nergens te bekennen. Oma maakt een gebaar van dit bedoel ik nou, vader kijkt haar geïrriteerd aan.

VADER
Aisja?!

Het blijft stil. Naima trekt Rakia terug de keuken in.

NAIMA (MAROKKAANS)
Het geeft niet, we doen het wel anders.

(CONTINUED)

17 CONTINUED:

Dit irriteert vader al helemaal, hij staat op, duwt Leila opzij.

VADER (MAROKKAANS)
Dat is niet nodig.
Aisja!

Hij loopt de kamer uit. Naima en Rakia trekken zich terug in de keuken. Tarik kijkt vanachter de vitrage hoe zijn vader wegloopt. Oma staat hoofdschuddend op, ze loopt naar het raam om de overgordijnen dicht te doen, ziet Tarik, trekt hem achter de vitrages vandaan, Tarik stribbelt tegen.

OMA (MAROKKAANS)
Wat doe je daar? Je maakt de gordijnen smerig. Ben je soms ziek?

Ze voelt zijn wang, hij deinst terug, denkt dat ie een tik zal krijgen.

OMA (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Je wordt al net als je moeder. Ga bij je vader zitten.

Ze maakt een gebaar naar de bank. Tarik loopt richting bank, oma trekt de gordijnen dicht.

18 INT.- HUISKAMER.- NACHT.

De kamer is leeg. Vader klapt de bank uit tot bed.

Rakia, Naima, Yasmina en oma komen uit de keuken, oma doet het licht uit en sluit de deur. De dames vertrekken om te gaan slapen.

OMA (MAROKKAANS)
We hebben alles gedaan.

Vader kijkt op en knikt goedkeurend terwijl hij de kussens en een dekbed uit een dekenkist haalt. Oma aarzelt. Ze kijkt van haar zoon naar het raam. Het gordijn voor de balkondeur is opzijgeschoven. Vader kijkt op en ziet waar zijn moeder naar kijkt.

VADER (MAROKKAANS)
(nadrukkelijk)
Tot morgen moeder.

Oma zucht en loopt hoofdschuddend weg. Vader kijkt haar na en verbijt zich. Als ze uit zicht verdwenen is, smijt hij boos de kussens op het bed. Hij kijkt naar de balkondeur en loopt er naar toe. Hij opent de deur en kijkt het balkon op, leunend in de deuropening.

19 EXT.- BALKON.- NACHT.

In een hoek van het balkon staat moeder, haar handen om de ballustrade geklemd. Ze staart de winderige nacht in. Ze kijkt niet op of om.

Vader observeert haar nogsteeds vanuit de deuropening.

VADER (MAROKKAANS)

Iedereen is naar bed, kom naar binnen.

Moeder reageert niet. Vader loopt terug naar binnen, laat de deur open. Moeder kijkt even naar de deur, we zien dat ze huilt.

20 INT.- HUISKAMER.- NACHT.

Vader staat alleen en besluiteloos midden in de kamer, het is hem duidelijk dat ze niet komt.

21 EXT.- BALKON.- NACHT.

Vader verschijnt weer in de deuropening.

VADER (MAROKKAANS)

Kom, straks ben je morgen echt ziek.

Als ze nog geen aanstalten maakt, loopt hij naar haar toe.

MOEDER (MAROKKAANS)

(maakt afwerend gebaar)

Laat me.

VADER (MAROKKAANS)

Maar wat is er dan?

MOEDER (MAROKKAANS)

Niets.

Hij pakt haar bij de arm, zij trekt fel en geïrriteerd haar arm terug. Dit maakt hem woest, hij geeft haar een klap. Zij spuugt hem voor de voeten. Verslagen staan ze allebei naar elkaar te kijken.

VADER (MAROKKAANS)

Waarom ga je niet weg Aisja, dan ben je alleen, wij lopen je alleen maar in de weg. Je hebt ons niet nodig, jij hebt niemand nodig.

Vader draait zich om en loopt naar binnen.

22 INT.- SLAAPKAMER TARIK.- NACHT.

Tarik staat met zijn hoofd op z'n handen geleund in de vensterbank, het raam naar het balkon staat op een kiertje. We horen oma snurken in zijn kamer, buiten horen we de balkondeur naar de huiskamer dichtslaan. Tarik schrikt op uit zijn houding en luistert gespannen naar de stilte die volgt.

MOEDER (O.S.)

Ahmed?

Oma's gesnurk wordt even luidruchtig onderbroken maar ze slaapt door. We horen moeder huilen op het balkon. Tarik sluit voorzichtig het raam en kruipt in zijn bed.

23 INT.- SLAAPKAMER TARIK.- DAG.

Tarik ligt op een geïmproviseerd matrasje onder zijn deken, in de rest van het huis klinkt zenuwachtige bedrijvigheid, mensen die op en neer lopen, gepraat.

Door een klein spiekgaatje kijkt Tarik de kamer in. Hij ziet zijn moeder zitten op zijn bed. Ze is in gedachten verzonken het ochtendlicht strijkt over haar gezicht. Haar blik rust op de afbeelding van de woestijn aan de muur boven zijn bed, haar hand dwaalt er even naar toe.

Dan gaat de deur open, Yasmina komt binnen, ze draagt een stapel kleden en kussens. Achter haar langs komt oma de kamer in ze kijkt even rond.

OMA

Tarik!

Tarik reageert niet. Yasmina legt de kleden en kussens op het bed van Tarik, moeder staat op. Rakia komt de kamer binnen met twee stoelen, die kan ze niet kwijt omdat Tarik nog op de grond ligt. Oma vindt het duidelijk mooi geweest en gaat met haar handen in haar zij naast hem staan.

OMA (MAROKKAANS) (CONT'D)

Eruit! De gasten kunnen ieder moment komen, deze kamer moet aan kant en jij moet nog in bad.

Tarik reageert niet, oma buigt zich voorover en trekt de dekens weg waar Tarik zich aan vastklampt, dat maakt oma niets uit, ze pakt 'm bij zijn arm en trekt 'm omhoog. Hij kijkt even naar zijn moeder die zonder iets te zeggen langs Rakia de kamer uitloopt.

OMA (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)

Vooruit! Stel je niet aan! Wat moet iedereen wel denken, jij als de oudste zoon van je vader, gedraag je.

(CONTINUED)

23 CONTINUED:

Ze duwt Tarik voor zich uit richting badkamer.

24 INT.- BADKAMER.- LATER.

Tarik zit in bad. Hij knijpt zijn neus dicht en laat zich onderwater zakken. Hij luistert naar de geluiden in de rest van het huis, ze klinken hol.

Rakia komt de badkamer binnen met Tarik's feest kleding. Ze hangt ze aan een haakje aan de deur. Dan loopt ze op het bad af en trekt het douche gordijn met een wijds en beslist gebaar open.

Tarik schrikt zich wild als hij van onderwater de gestalte van zijn tante over zich heen ziet gebogen, hij komt overeind en trekt z'n benen op. Rakia lacht om zijn schrikreactie. Tot ontzetting van Tarik steekt ze haar hand in het water en trekt de stop er uit.

RAKIA

De gasten zijn er, kleed je aan.

Ze verdwijnt. Tarik kijkt haar geschrokken na. Vanaf de gang horen we de voordeurbel. Tarik komt snel uit bad en doet de badkamerdeur op slot.

25 INT.- BADKAMER.- LATER.

Tarik trekt z'n sokken aan. Er rammelt iemand aan de deur.

OMA (MAROKKAANS)(O.S.)

Kom er uit!

Tarik reageert niet.

Een volwassene roept dat de jongens vast buiten moeten wachten. Tarik is klaar met aankleden, hij aarzelt, draait dan de deur van 't slot, doet het licht uit, hij aarzelt weer en wacht nog even in het donker met zijn hand al op de klink.

26 INT.- GANG.- LATER.

De mannen vertrekken. Vader heeft zijn jongste zoon huilend op de arm. Ze worden uitgewuifd door de vrouwen. Vader kijkt om zich heen.

VADER (MAROKKAANS)

Waar is Tarik?

Rakia werpt een blik op de donkere badkamer, ze opent de deur en kijkt naar binnen, de badkamer is leeg.

RAKIA (MAROKKAANS)

Hij zal al wel met de andere jongens naar buiten zijn.

(CONTINUED)

26 CONTINUED:

De kleine stoet mannen loopt naar buiten, de vrouwen kijken hen na.

27 INT.- BADKAMER.- LATER.

Tarik staat in het schemerdonker achter het halfopen douchegordijn verscholen. Het is stiller in huis. Hij staat zo blijkbaar al een tijdje, want de houding wordt hem ongemakkelijk, hij gaat op de badrand zitten en drapeert het gordijn zo dat hij er nog achter verscholen zit. Hij leunt met z'n hoofd tegen de muur en doet z'n ogen dicht.

Dan zwaait de deur van de badkamer open. Het licht gaat aan, Tarik opent zijn ogen, is even gedesoriënteerd en houdt zijn adem in. Rakia stormt naar binnen.

Tarik went zijn blik af van schrik en probeert niet te ademen. Dan kijkt ie toch voorzichtig door de kier.

Hij ziet hoe zijn tante haastig haar rokken omhoog tilt, hoe haar blote dijen zichtbaar worden en ze haar onderbroek naar beneden schuift. Dan neemt ze zichtbaar opgelucht plaats op de pot. Tarik slaat z'n ogen neer.

Als Rakia klaar is wast ze haar handen en bekijkt zichzelf in de spiegel, haar nieuwsgierige blik dwaalt de badkamer rond, Tarik maakt zich klein. Rakia opent het spiegelkastje boven de wasbak en bekijkt een van de pillenpotjes die daar staan opgesteld. Met een goedkeurende blik valt haar keus dan op een flesje parfum, ze pakt het, ruikt aan de verstuiver, aarzelt even, maar sprenkelt dan zonder terughoudendheid het reukwater in haar nek en zet het met een voldane glimlach terug in het kastje zoals het stond.

Ze kijkt nog een keer in de spiegel, draait rond om zichzelf aan de achterkant te kunnen bekijken en wil dan op de badrand klimmen om zichzelf nog beter te kunnen zien.

Maar het moment dat ze haar voet op de badrand zet, voelt ze dat zich daar achter het douchegordijn nog iets bevindt. Ze schrikt en als ze na het douchegordijn weg te hebben getrokken tot de ontdekking komt dat het Tarik is die daar al die tijd gezeten heeft, begint ze hysterisch te gillen. Ze grijpt 'm bij z'n oor en sleurt hem de badkamer uit.

28 INT.- HUISKAMER (NU VROUWEN GASTKAMER).- DAG.

Tarik staat als een geslagen hond midden in de volle huiskamer, Oma geeft hem een tik, hij trekt z'n schouders in, maar blijft naar de grond staren en laat alles over zich heen komen. Rakia staat tegenover hem rood aangelopen van woede, ze zwaait met haar armen, Naima heeft haar bij de schouders en probeert haar te kalmeren.

(CONTINUED)

28 CONTINUED:

RAKIA (MAROKKAANS)

Echt, die jongen is niet normaal, ik zeg
het je!

OMA (MAROKKAANS)

Ga naar je kamer Tarik en wacht tot je
vader thuis komt.

29 INT.- GANG.- DAG.

Als Tarik de gang in loopt naar zijn kamer, wordt de voordeur net van het slot gedraaid en komt zijn trotse vader binnen, zijn jongste zoon op de arm met in zijn kielzog de mannelijke gasten, Tarik kijkt 'm aan, voelt zich betrappt en wil zo snel mogelijk zijn kamer in schieten als hij door een hysterische Rakia in de nek gegrepen wordt en ze hem terug de gang in trekt.

Al gauw is de gang achter Tarik gevuld met vrouwen, vader denkt nog dat ze 'm komen verwelkomen. Rakia geeft Tarik een duw richting zijn vader.

RAKIA (MAROKKAANS)

Hier, die perverseling van een zoon van
jou zat zijn bloedeigen tante te begluren
in de badkamer!

Een van de vrouwen wil Rakia weer tot bedaren brengen, maar ze schudt haar van zich af. Moeder glipt naar voren en neemt haar jongste zoon uit de armen van zijn vader. Tarik kijkt zijn moeder aan, maar die vermijdt zijn blik en heeft alleen oog voor haar jongste zoon.

VADER (MAROKKAANS)

(tegen Tarik)
Waarom was jij niet bij ons?

Zijn vader heeft hem bij zijn schouder vast.

RAKIA (MAROKKAANS)

Hij kan zijn ogen niet van de vrouwen
afhouden!

Tarik is woest, hij draait zich om, vastgehouden door zijn vader.

TARIK (MAROKKAANS)

(tegen Rakia)
Je dacht toch niet dat ik geïnteresseerd
was in iemand met zulke dikke billen en
harige benen als jij die ook nog het
parfum van mijn moeder steelt!

Er valt een doodse stilte, Tarik heeft een fikse klap van zijn vader te pakken.

(CONTINUED)

VADER (MAROKKAANS)

Ik wil je vandaag niet meer zien!

Tarik kijkt 'm aan, ontzet en behoorlijk over zijn toeren.

TARIK

Ik wil jullie helemaal nooit meer zien,
nooit meer! Ik ga hier weg! Ik haat
jullie!

Hij baant zich woest een weg door de wachtende mannen naar de voordeur, stapt in zijn schoenen en rukt zijn jas van de kapstok.

Even is het stil en blijven de mensen wat ongemakkelijk in de gang staan.

OMA (MAROKKAANS)

Kom alstublieft verder, wees niet
bescheiden, voel u thuis, kom verder, kom
allemaal er is eten en drinken, wees
welkom.

Langzaam komt de stoet een beetje aarzelend nog in beweging.

30 EXT.- VOOR DE FLAT.- DAG.

Tarik loopt met grote woeste stappen de flat uit de straat op hij veegt met een boos gebaar de tranen uit zijn gezicht en steekt het plein over. Hij wordt nagekeken door zijn zusjes en een paar andere kinderen van de gasten.

31 EXT.- BIJ DE FLAT.- LATER.

Tarik staat tegen een muurtje geleund, weggedoken in zijn capuchon, handen in zijn zakken. Hij laat zich tot op zijn hurken zakken en haalt zijn ringenspel te voorschijn.

Dan stormt een van de jongens, ABDUL, 12 jaar, de hoek om, hij loopt Tarik bijna omver. Tarik komt geschrokken half overeind alsof ie een klap verwacht. Abdul kijkt 'm lachend aan, hij heeft zich plat tegen de muur gedrukt en kijkt nu even heel snel om het hoekje.

ABDUL

Doe jij ook mee?

Tarik kijkt hem eerst niet begrijpend aan, schudt dan nee en concentreert zich weer op z'n spel. Abdul zakt ook op z'n hurken, hij kijkt naar Tarik's spel, maar begrijpt het niet. Hij kijkt nog een keer schichtig opgewonden om het hoekje, bijna betrapt, hij drukt zich plat tegen de muur.

ABDUL (CONT'D)

Wat is dat?

(CONTINUED)

31 CONTINUED:

Tarik kijkt op, aarzelt even, wil ie het echt weten? Hij laat de ringen zien.

TARIK

Die moet je uit elkaar krijgen, maar...

Op dat moment kijkt Yasmina om de hoek en gilt dat ze Abdul gezien heeft, ze rent weg. Abdul is razend snel opgesprongen en rent haar achterna. Tarik blijft alleen achter, hij incasseert de teleurstelling, gaat dan verder met z'n spel.

Ineens heeft ie de ringen, los in z'n handen liggen, hij kan het bijna niet geloven, het is 'm gelukt. Een luid en enthousiast 'Ja!', ontsnapt hem. Hij komt overeind en kijkt even om de hoek van de muur.

Hij kijkt recht op de galerijflat uit. Zijn tante Naima is net bezig alle kinderen binnen te roepen voor het eten, ze drommen de galerij op. Het plein is verder verlaten. Tarik aarzelt. Hij kijkt nog een keer, de voordeur gaat dicht. Even blijft hij staan, goed in het zicht, kijkend naar de dichte deur in de hoop dat die weer opengaat en ze hem zullen binnenroepen. Het gebeurt niet.

Dan draait ie zich plots om, en loopt van de flat weg, de straat uit, tot ie uit 't zicht verdwenen is.

32 EXT.- SNACKBAR.- DAG.

Tarik hangt een beetje rond in de buurt van een snackbar. Het is een grote snackbar met tafeltjes en stoeltjes. Er komt iemand naar buiten etend van een grote hamburger. Tarik heeft duidelijk honger. In het kielzog van een MAN, sluipt hij mee naar binnen.

33 INT.- SNACKBAR.- DAG.

Van half achter een plant, blijft Tarik staan kijken naar alle etende mensen. Niet ver bij hem vandaan zit een VADER te eten met zijn TWEE KINDEREN. De oudste van de twee, een meisje, doet moeilijk over de tomaten die op haar hamburger zitten, ze wil de schijfjes er niet zelf afhalen omdat ze ze vies vindt en duwt uit protest de hamburger van zich af.

Dit maakt de vader zó woedend, dat hij opstaat, zijn dochter onder huilend protest bij haar arm pakt, haar haar jas toestopt en ook zijn zoon, die wel lekker zat te eten, van zijn plek maant en het pand verlaat.

Tarik kijkt even om zich heen en sluipt dan naar de tafel en begint te eten, schichtig om zich heen kijkend of niemand hem door heeft, maar dat schijnt niet zo te zijn. Hij doet zich tegoed en geniet.

34 INT.- METROSTATION GANGEN.- AVOND.

Tarik kijkt van boven af in de diepte op het spoor. Het zijn slechts een paar pijlers op ruime afstand van elkaar die de afscheiding vormen tussen hem en de afgrond. Er komt een metro aan, Tarik leunt naar voren, de metro rijdt met groot geraas onder hem door. Plots rent er een jongen achter hem langs en geeft hem een speelse duw. Tarik schrikt, grijpt zich vast en kijkt dan waar de duw vandaan kwam.

Een klein eindje verderop staat breed glimlachend RAOUL, 14 jaar. Tarik kijkt weer voor zich uit het spoor op. Raoul komt dichterbij en leunt met z'n rug naar het spoor tegen een van de pijlers. Hij steekt een sigaret op. Tarik houdt hem uit zijn ooghoeken in de gaten. Raoul offreert Tarik ook een sigaret, Tarik kijkt hem aan, schudt nee.

Raoul gaat net zo staan als Tarik, hij gooit zijn sigaret baldadig naar beneden op een onder hen door razende metro.

RAOUL

Durf jij op het dak te springen?

Tarik kijkt hem even aan. Raoul haalt wat geld uit z'n zak en laat hem een briefje zien.

RAOUL (CONT'D)

50 Euro als je 't doet.

Een nerveuze MAN tikt Raoul op zijn rug en vraagt hem om iets. Raoul duwt de man van zich af, loopt dan een eindje verder, de man volgt hem en daar verhandelt Raoul waar de man om vroeg. Tarik ziet het en loopt dan door de hekjes naar het perron. Raoul ziet hem weg lopen, maar is nog met de man bezig.

35 EXT.- FLAT.- AVOND.

Het is vrijwel donker. De laatste gasten van de familie worden uitgelaten.

Vader staat beneden aan de straat, hij helpt zijn moeder in de auto. Yasmina en Leila helpen met tassen en kletsen met hun tantes. Moeder kijkt boven vanaf de galerij toe.

Zowel vader als moeder kijken af en toe zoekend om zich heen de buurt in, maar Tarik is nergens te bekennen.

De auto met oma, Rakia, Naima en haar man rijdt weg, ze toeteren nog even, Leila rent ze een eindje achterna. Vader kijkt omhoog naar moeder die niet naar de auto's kijkt maar zoekend het plein voor de flat afscanned, dan merkt ze dat haar man naar haar kijkt, ze kijken elkaar even aan.

(CONTINUED)

35 CONTINUED:

Vader wenkt z'n dochters en maant ze naar binnen. Zelf loopt ie de buurt in.

36 EXT.- STRAAT.- NACHT.

Vader loopt de ene na de andere straat door, hij spreekt een groepje rondhangende KINDEREN aan, maar die reageren schouderophalend.

Hij passeert een straat waarin een eindje verder het uithangbord van een politiepost hangt, hij aarzelt even, staat een moment stil, maar loopt dan verder.

37 EXT.- VOOR DE FLAT.- NACHT.

Vader komt weer bij het plein voor de flat aan. Op de galerij voor hun huis ziet hij z'n vrouw op de uitkijk staan. Hij blijft staan, ze ziet hem, kijkt 'm even aan draait zich dan om en loopt naar binnen, sluit de deur achter zich.

Vader schudt z'n hoofd, weet niet wat hij moet doen, hij loopt een paar passen op en neer rond de plek waar hij staat, naar huis? Verder zoeken?

Op een bepaald moment loopt hij zo over van machteloze woede dat hij een schop geeft tegen de dichtstbijzijnde lantaarnpaal, en nog een en weer, hij raakt volledig buitenzinnen en stopt pas als bij de laatste schop het licht van de lantaarnpaal dooft.

38 INT.- METROSTATION.- NACHT.

Tarik zit op een bankje op het perron. Alleen aan de overkant op het andere perron staan en zit nog een vijftal mensen.

Tarik kijkt naar hen, hij kan z'n ogen moeilijk open houden van de slaap, hij legt voorzichtig zijn benen op het bankje maar is bang dat het opvalt en bedenkt zich. De intercom roept om dat de volgende metro de laatste van deze avond is. Tarik speelt met het geluid van de inkomende metro door met zijn handen over zijn oren heen en weer te bewegen.

De metro komt aan op het andere perron. Mensen stappen in. Als de metro weg is blijkt dat één man is blijven zitten. De man, JAN, eind dertig, wat iel van postuur, slecht gebit, weggedoken in een lange tweedjas, leest een boek.

Tarik kijkt naar hem. Dan horen we naderende voetstappen. Jan kijkt op, zijn blik valt even op Tarik. Jan maakt nauwkeurig een ezelsoor in de bladzijde waar hij gebleven is en stopt het boek in zijn jaszak als de PERRON OPZICHTER het perron bij Jan komt op gesjokt.

(CONTINUED)

PERRON OPZICHTER

Ik ga sluiten Jan.

JAN

Wat je zegt, 't is mooi geweest voor
vandaag.

Jan maakt geen haast, de opzichter komt wat dichterbij en gaat demonstratief staan wachten tot Jan met hem meekomt. Jan werpt een blik op Tarik en laat een pen van zijn schoot vallen terwijl hij langzaam opstaat alsof ie geblesseerd is. In een reflex buigt de opzichter naar de grond en kan Jan aan Tarik een teken geven dat hij moet maken dat ie wegkomt.

Jan pakt de pen aan met een bedankje en stopt hem in de binnenzak van zijn jas.

JAN (CONT'D)

Had ik jou die foto van mijn zoon...

De opzichter knikt vriendelijk met een berustende glimlach.

JAN (CONT'D)

Natuurlijk...

Jan kijkt even quasi dromerig over de schouder van de opzichter en geeft Tarik die nog niet weg is een dringende blik dat ie moet weggaan.

JAN (CONT'D)

Al weer vijf jaar geleden, 't zal wel
een hele jongen zijn nu...

De opzichter legt zijn hand even op de arm van Jan tegelijk bemoedigend en om hem te manen door te lopen. Tarik verlaat aan de overkant het perron. Jan vertraagt.

JAN (CONT'D)

Wat is het weer boven?

PERRON OPZICHTER

Ze hebben beloofd dat het vannacht droog
blijft.

JAN

Da's tenminste iets.

Als ze boven in de hal komen, staat Tarik daar nog een beetje te hangen, Jan ziet het en schudt z'n hoofd. Dan ziet de opzichter hem ook, hij wenkt Tarik.

PERRON OPZICHTER

Je moet er hier uit, de rest is al dicht.

(CONTINUED)

38 CONTINUED: (2)

Tarik aarzelt, de opzichter loopt op hem af, Jan vertrekt naar buiten.

PERRON OPZICHTER (CONT'D)
(tegen Tarik)
Moet jij niet naar huis?

TARIK
Mag ik hier blijven?

De opzichter kijkt hem aan, reageert niet meteen, hij loopt naar zijn kantoortje, Tarik volgt hem aarzelend.

De man pakt de telefoon en draait een nummer, Tarik wordt wat argwanend.

PERRON OPZICHTER
(vriendelijk)
Ik zal de politie bellen, dan kunnen zij je naar huis brengen.

Tarik draait zich om en rent naar buiten.

39 EXT.- METROSTATION / PORTIEK.- NACHT.

Tarik rent de straat op, langs de huizen. Dan wordt ie ineens een portiek ingetrokken. Hij slaakt een onderdrukte schreeuw van schrik, Jan legt een hand over zijn mond.

JAN
(indringend)
Ik had je gewaarschuwd he.

Hij heeft Tarik nog steeds stevig vast en werpt snel een blik de straat op. De opzichter sluit het zware hek voor de toegang van de metro.

Tarik verzet zich. Jan haalt z'n hand voor de mond van Tarik weg en maakt een gebaar dat ie stil moet zijn en zich onderaan de trap die naar het souterrain leidt moet verstoppen.

De opzichter passeert het portiek, Jan zit op de trap naar de eerste verdieping rustig te lezen.

PERRON OPZICHTER
Heb jij die jongen nog weg zien rennen?

Jan kijkt heel verbaasd en schudt van nee. De opzichter haalt zijn schouders op, is even in gedachten.

JAN
Wel thuis.

(CONTINUED)

De opzichter kijkt 'm aan, glimlacht, knikt een bedankje en loopt door. Jan richt zich weer op zijn boek, hij lijkt Tarik te zijn vergeten.

Van onder uit het portiek kijkt Tarik voorzichtig naar de rug van de lezende Jan. Hij gaat op de onderste tree zitten, weggedoken in zijn jas, hij heeft het koud.

Dan haalt Jan een fles sterke drank uit z'n jaszak, hij neemt een flinke slok en draait zich onverwacht om naar Tarik met een uitnodigend gebaar. Tarik aarzelt maar schudt dan nee.

JAN (CONT'D)

Hè wat ongezellig! Ik had het kunnen weten, een echte mohammedaan.

't Is anders wel goed tegen de kou.

(Tarik voelt zich betrappt)

Ja, dat dacht ik al, iemand is vergeten jou vanmorgen goed aan te kleden voor je ging buitenspelen.

Jan gaat verder in zijn boek en lijkt zich nogal op te winden over wat hij leest. Regelmatig klinken afkeurende geluiden of bespottend gelach. Tarik houdt hem van een afstandje in de gaten. Plots valt Jan stil en kort daarop zakt zijn hoofd ineens van zijn schouders naar voren. Zo blijft ie bewegingloos zitten. Dit verontrust Tarik. Hij kijkt even om zich heen, maar er is verder niemand.

Dan komt Tarik langzaam en voorzichtig dichterbij, hij rilt. Hij stopt boven aan de trap, schuin voor Jan en buigt zich voorzichtig voorover om diens gezicht te kunnen zien. Het boek ligt nog open in zijn schoot.

JAN (CONT'D)

Je staat in m'n licht.

Tarik schrikt en deinst achteruit. Jan kijkt 'm kort aan met een grijns op zijn gezicht. Hij slaat een bladzij om.

JAN (CONT'D)

Mijn god! Een mens moet eerst half dood blijven voor hij jouw aandacht krijgt.

40 EXT.- PORTIEK.- NACHT.

Tarik zit naast Jan op het trapje in het portiek. Jan houdt zijn fles met drank in de lucht.

JAN

Dat iedereen mag doodvallen, werd het leven een stuk eenvoudiger!

(CONTINUED)

Hij neemt een slok en geeft 't flesje aan Tarik, die neemt nu ook een slok maar verslikt zich bijna, Jan slaat Tarik op z'n rug.

JAN (CONT'D)

He! Kijk je uit, anders heb ik het straks nog gedaan en dan krijg ik je moeder op m'n nek.

Jan draait de dop op de fles en kijkt voor zich uit, is een kort moment stil, Tarik kijkt hem aandachtig aan. Dan komt Jan onverwacht overeind.

JAN (CONT'D)

Zo, ik moest er maar weer eens van door.

Hij kijkt Tarik nauwelijks aan eerder schichtig om zich heen.

JAN (CONT'D)

Aangenaam kennis gemaakt te hebben.

Hij houdt zijn handen in de zakken van zijn jas, buigt bij wijze van groet even voorover en loopt dan zonder Tarik verder aan te kijken weg. Het overrompelt Tarik.

Tarik komt van het trapje af en kijkt de straat in om te zien of Jan serieus wegloopt of dat dit weer een van zijn grapjes is. Jan loopt vastbesloten door. Tarik gaat wat aarzelend weer zitten, somber weggedoken in zijn jas. Hij haalt zijn ringenspel even te voorschijn, maar hij kan zich er niet toe zetten. Dan staat hij op en kijkt opnieuw, hij ziet nog net hoe Jan oversteekt en aan de overkant van de straat de hoek omslaat. Tarik is helemaal alleen, duidelijk angstig kijkt hij om zich heen. Het waait er rolt een leeg blikje ratelend door de straat.

Dan rent hij Jan achterna.

41 EXT.- STRAAT.- NACHT.

Tarik loopt op zo'n meter of tien van Jan vandaan en volgt hem. Jan heeft hem niet gezien of doet alsof. Als Jan schuin de straat oversteekt, weggedoken in zijn jas, kijkt ie even over zijn schouder maar blijft Tarik hardnekkig negeren.

Jan loopt naar een bakkerij, de enige winkel in de straat waar nog licht brandt. Een man in bakkers kleren, SIMON, doet de deur voor 'm open en laat hem binnen. Tarik blijft in de buurt hij gaat op een paaltje zitten, ver weg gedoken in zijn jas en kijkt naar de bakkerij.

Jan krijgt van Simon een kop koffie en een sigaret. Jan schenkt Simon een scheut drank in de koffie. Simon schuift een doos tussen en de deur en zo staan ze in de opening te roken en zwijgen.

(CONTINUED)

41 CONTINUED:

Dan valt Simons oog op Tarik, hij wijst Jan op de jongen, die zegt wat en maakt een soort wegwijs gebaar. Het maakt Simon duidelijk kwaad, hij komt naar buiten, gooit z'n sigaret weg, trapt 'm uit en kijkt naar Tarik.

SIMON

Heb je honger?

Tarik komt wat aarzelend overeind.

42 INT.- BAKKERIJ.- NACHT.

Tarik zit in een hoekje op een zak meel met een kop koffie en een broodje. Hij geniet en warmt zich aan de koffie. Jan en Simon staan nog steeds in de half open deur, Simon rolt nog een sjekkie voor hen beide. Ze discussieren.

SIMON

Leg dat je zoontje maar eens uit.

JAN

Ik ben niemand iets verplicht, iedereen is verantwoordelijk voor zijn eigen leven.

Er gaat een belletje, Simon loopt er automatisch naar toe en rijdt een stelling met verse broden uit de oven.

JAN (CONT'D)

Jij loopt aan de leidraad van je vrouw, je kinderen, je baas, die nu lekker in z'n nest ligt en toch twee keer zoveel verdient als jij. Ik heb met niemand iets te maken. Jij bent de sloof van iedereen, jij laat je gebruiken!

SIMON

Door jou ja, als jij m'n broer niet was...En d'r komt een dag dat ik je d'r ook uit flikker net als iedereen, en dan, waar moet je dan heen? Jij kan helemaal niet zonder ons!

Tarik heeft zijn handen als kommetjes om zijn oren gelegd. Zijn oog is gevallen op een hoopje gemorst meel, het stuift als een zandduin in de woestijn, we horen de wind.

43 INT.- BAKKERIJ.- OCHTEND.

Tarik is in slaap gevallen. Er klettert een bakblik op de tegelvloer. Tarik schrikt wakker, opent zijn ogen, kijkt om zich heen. Niet ver bij hem vandaan staat Simon, die verwisselt net z'n blauw geruite bakkersbroek voor z'n jeans. Hij draagt geen onderbroek. Tarik schrikt van de aanblik en knijpt snel z'n ogen weer dicht.

(CONTINUED)

43 CONTINUED:

SIMON

Kom op, je moet hier weg, de winkel gaat zo open. Ik wil geen problemen. Toe, je moet naar buiten. M'n baas kan ieder moment hier zijn.

Tarik doet alsof ie nog slaapt, Simon trekt hem overeind. Tarik staat een beetje slaapdronken op zijn benen.

44 EXT.- BAKKERIJ.- OCHTEND.

Simon sluit de deur van de bakkerij. Tarik staat wat verloren naast hem.

TARIK

Waar is Jan?

Simon kijkt naar Tarik met met spijt, haalt z'n schouders op. Tarik kijkt de lege straat in. Simon loopt naar z'n auto die voor de bakkerij geparkeerd staat. Hij opent z'n auto en werpt een blik op Tarik. Tarik wordt er ongemakkelijk van, hij kan hier niet zo blijven staan, maar hij weet ook niet waar hij wel heen moet. Simon gaat in de auto zitten, hij kijkt opnieuw naar Tarik.

SIMON

(komt weer half uit z'n auto)
Moet je anders een eindje meerijden?

Tarik aarzelt, kijkt hem aan, haalt z'n schouders op. Simon wenkt hem vriendelijk.

45 I/E.- RIJDENDE AUTO.- DAG.

Tarik zit voorin naast Simon. Simon rijdt. Dan haalt ie een pistool uit z'n broekband die hem duidelijk in de weg zat. Hij buigt voor Tarik langs en legt het wapen in het dashboardkastje.

SIMON

Sorry, niet van schrikken. Je moet wel, als je 's nachts werkt. Je weet niet half wat er allemaal rondloopt in die buurt.

46 I/E.- RIJDENDE AUTO.- DAG.

Ze rijden de stad uit.

SIMON

Een four wheel drive?

(CONTINUED)

46 CONTINUED:

TARIK

Ja, want daar kun je echt overal mee rijden ook door zand en zo en dan kan ik dus de hele wereld over. Dan slaap ik achterin en...

SIMON

Maar heb je zelf al wel eens gereden dan?

TARIK

(beetje verlegen)

Nee, ik moet eerst nog lessen krijgen toch?

Simon glimlacht en stopt de auto langs de kant van de weg.

47 I/E.- STILSTAANDE AUTO.- DAG.

SIMON

Wil je 't proberen?

Tarik glimlacht, schudt dan nee. Simon maakt een uitnodigend gebaar dat Tarik op z'n schoot moet komen zitten.

SIMON (CONT'D)

Samen.

48 I/E.- RIJDENDE AUTO.- DAG.

Ze rijden. Tarik zit bij Simon op schoot, handen op 't stuur naast die van Simon. Tarik's ogen glimmen van de spanning. Hij is veel te groot voor op schoot. Simon stuurt de auto de weg op. Er zijn weinig andere auto's.

Simon zit dicht tegen Tarik aan, hij legt z'n hoofd even tegen dat van Tarik aan en streelt zijn handen die op het stuur rusten. Tarik merkt zijn veranderde houding.

TARIK

Ik wil stoppen.

Simon verstart.

49 EXT.- WEG.- DAG.

Simon dirigeert de auto naar de kant van de weg, er is in geen velden of wegen bebouwing te bekennen.

50 I/E.- STILSTAANDE AUTO.- DAG.

Tarik klimt van Simon's schoot en kruipt tussen de voorstoelen naar de achterbank. Daar gaat ie naast 't raam achter de passagiersstoel zitten. Simon maakt geen aanstalten om weer verder te rijden. Hij zet de motor af. Houdt z'n handen aan het stuur en blijft zitten.

(CONTINUED)

Tarik houdt hem vanuit zijn ooghoeken in de gaten. Hij kijkt om zich heen, het is er erg verlaten. Af en toe raast er met grote snelheid een auto langs.

Dan draait Simon zich om, hij kijkt naar Tarik en klimt tussen de voorstoelen door naar de achterbank. Hij gaat in het midden zitten. Tarik kijkt strak uit het raam het niets in.

Simon legt zijn hand op Tarik's been, Tarik trekt zijn been terug. Simon legt een hand op Tarik's schouder. Tarik probeert zijn schouder weg te trekken, maar de hand komt al weer dichterbij en aait hem over zijn hoofd.

Tarik vermijdt koste wat kost Simon aan te kijken. Ondertussen zoeken zijn handen de hendel van de deur, hij omklemt die en geeft een ruk aan de hendel en nog eens, en nog, hij duwt tegen de binnenkant van de deur maar er komt geen beweging in, hij krijgt de deur niet open.

SIMON
Kinderslot.

Tarik kijkt naar hem en ziet in een flits dat Simon zijn gulp heeft geopend. Geschrokken draait Tarik zijn hoofd af. Dan grijpt Simon zijn kin vast en dwingt Tarik naar hem te kijken.

SIMON (CONT'D)
Kijk naar mij.

Tarik wil niet kijken, maar hij kan zich onmogelijk uit Simon's greep bevrijden. We zien nooit wat Simon doet, maar we hebben wel een vermoeden. Na een tijdje laat Simon Tarik los en kan hij weer de andere kant op kijken.

Simon hangt voorover op de leuning van de twee voorstoelen. Tarik kan geen kant op. Dan klimt Simon naar voren. Hij start de auto.

51 I/E.- RIJDENDE AUTO SNELWEG.- DAG.

Simon rijdt en rijdt maar. Tarik zit achterin en probeert goed te kijken waar ze zijn.

Hij probeert zelfs aan het slot te morrelen, goed in de gaten houdend of Simon het niet merkt, maar Simon lijkt hem geheel te zijn vergeten. Dit maakt dat Tarik steeds minder z'n best doet om niet op te vallen. Hij haalt zijn ringenspel te voorschijn en probeert een van de ringen zo te verbuigen dat hij er mee tussen het raam en het slot kan morrelen. Het lukt niet echt. Hij geeft op.

TARIK
Hier zijn we al geweest.

(CONTINUED)

51 CONTINUED:

Simon lijkt bijna te schrikken van zijn plotselinge stemgeluid, hij kijkt even naar Tarik.

TARIK (CONT'D)

Ik heb honger.

SIMON

Hou je kop jij! Of ik doe je wat!

Simon buigt voorover naar het dashboardkastje, Tarik deinst achteruit. Simon pakt een halfopen zakje winegums uit het kastje en geeft dat aan Tarik. Tarik krimpt ineem alsof ie een klap verwacht. Het pistool in het kastje wordt duidelijk zichtbaar, Simon laat het kastje open. Tarik laat de winegums naast zich liggen. Hij kijkt naar buiten en legt z'n handen over z'n oren en probeert zich te concentreren op de wind in z'n hoofd. Even lukt dat.

SIMON (O.S.) (CONT'D)

(zacht)

Shit. Shit. Kut!

Nu pas kijkt Tarik weer voorzichtig richting Simon. Simon geeft een woedende klap op het dashboard. Even later draaien ze de oprit van een benzinstation op.

52 I/E.- STILSTAANDE AUTO BIJ BENZINE STATION.- DAG.

Simon staat buiten de auto de tank vol te gooien. Tarik zit bij het raam en probeert zo onopvallend mogelijk de aandacht te trekken van een MEVROUW in de auto naast hen. Met het zilverpapier van de zak winegums bundelt hij een lichtvlekje op haar gezicht. De vrouw reageert eerst helemaal niet, dan ziet ze Tarik en glimlacht wat plichtmatig naar hem.

Simon doet de voordeur open, hij reikt naar het dashboard kastje en stopt het pistool bij zich.

SIMON

Uitstappen en je mond houden.

Hij opent de deur van Tarik en laat hem uitstappen. Dan pakt hij Tarik bij zijn nek en loopt zo met hem richting de pompwinkel. Tarik kijkt naar de auto naast hen in de hoop dat hij de blik van de mevrouw kan vangen, maar haar MAN is net bij de auto terug gekomen en ze heeft geen oog voor Tarik.

53 INT.- POMPWINKEL.- DAG.

Simon loopt met Tarik de winkel door, er zijn nauwelijks klanten. Simon dirigeert Tarik naar de vrieskist en stopt hem een aantal ijsjes in zijn handen.

SIMON

Je had toch honger.

(CONTINUED)

53 CONTINUED:

Simon houdt Tarik steeds zoveel mogelijk in zijn nek vast, bij de kassa zorgt Simon dat Tarik voor hem staat. De KASSIER was iets aan het eten, maar laat zijn bord nu staan en komt naar hen toe. In de achtergrond staat een TV aan.

Op dat moment verschijnt op tv plots een foto van Tarik.

[Een opsporingsbericht volgt, het geluid staat zacht en loopt door parallel aan de andere actie.]

PRESENTATRICE

*...is sinds twee dagen spoorloos
verdwenen, er wordt rekening gehouden met
een ernstig misdrijf.]*

Zowel Simon als Tarik zien wat er achter de kassier gebeurt. Simon betaalt zo snel als hij kan, Tarik is te perplex om wat te doen. Als Simon hem weer naar buiten duwt kijkt Tarik nog een keer achterom, maar de man is weer aan het eten.

54 INT.- AUTO.- SCHEMER.

De auto scheurt de snelweg op. De ijsjes liggen op het dashboard bij het raam. Tarik zit voorin, hij wil z'n gordel omdoen.

SIMON

Zakken, naar beneden!

Tarik laat zich zo goed en zo kwaad als het gaat voor de stoel op de grond zakken, met z'n gezicht richting stoelleuning. Vanuit z'n ooghoeken probeert hij Simon in de gaten te houden. Dan schrikt hij van iets, het is een druppel gesmolten ijs die in zijn nek terecht gekomen is. Hij kijkt op, veegt het uit zijn nek, maar er druipt nog meer ijs, hij probeert anders te gaan zitten. Dit zint Simon niet, hij duwt hem terug.

55 EXT.- PARKEERPLAATS.- SCHEMER.

Simon rijdt een verlaten parkeerplaats langs de snelweg op. Hij stopt de auto en stapt uit. Hij loopt naar Tarik's kant en trekt hem uit de auto. Tarik verzet zich niet, maar kijkt goed om zich heen. Simon neemt hem mee naar de achterkant van de auto.

Simon houdt hem met één hand vast en doet met de ander een poging de achterbak te openen. Tarik houdt zijn handelingen nauwlettend in de gaten.

Het ergert Simon dat het hem niet meteen lukt om met één hand de achterbak te openen, dan laat hij Tarik even los om het met twee handen te proberen, dat moment neemt Tarik zijn kans waar en rent weg.

(CONTINUED)

55 CONTINUED:

Hij rent zo hard hij kan langs de picknicktafels en dendert het struikgewas in dat de parkeerplaats omzoomt. Achter zich hoort hij Simon vloeken en hem achterna komen.

56 EXT.- PARKEERPLAATS / STRUIKGEWAS.- NACHT.

Het struikgewas is dicht en donker. Tarik valt en hurkt dan neer om verder geen geluid meer te maken, hij maakt zich zo klein mogelijk en houdt een hand voor zijn mond om het geluid van zijn ademhaling te kunnen dempen.

Hij hoort hoe de dreigende voetstappen van Simon zich moeizaam een weg banen door het struikgewas.

SIMON

Waar ben je?! Kom terug!
Ik wou je alleen maar helpen.
Als je hier blijft zitten kom je nooit
meer thuis! Ik krijg je wel, ze denken
toch al dat je dood bent.

Tarik houdt zich stil. We horen hoe Simon wegloopt. Tarik lijkt zich wat te ontspannen.

We horen de auto starten. De koplampen draaien zoekend door het struikgewas over Tarik heen die nog verder ineens duikt, dan blijven ze stilstaan in een brede baan vlak naast Tarik. We horen Simon uit de auto stappen en het struikgewas inlopen.

Even voor Tarik in een lager gelegen greppel glinstert een gebroken flessenhals. Tarik beweegt een paar passen naarvoren en pakt de flessen hals, hij klemt hem krachtig tussen zijn handen.

SIMON (CONT'D)

Hé! Ik hoor je wel.

Tarik kijkt zijn richting uit en ziet nu hoe Simon's benen door het struikgewas naderen. Als ze vlakbij zijn blijven ze staan in de baan van licht. Dan ziet Tarik ook hoe Simon zijn revolver te voorschijn haalt en op scherp zet.

SIMON (CONT'D)

(mierzoet met sadistische
ondertoon)

Come out, come out, where ever you are?

Tarik duwt een vuist tegen zijn mond en houdt de fles in de aanslag. Dan klinkt een pistoolschot. Er vliegt een verschrikte duif omhoog.

57 EXT.- PARKEERPLAATS.- DAG.

De zon schijnt, er hippen wat vogels op de parkeerplaats rond. De auto van Simon is er niet meer. Er rijdt een busje de parkeerplaats op. Het busje stopt, de motor blijft draaien. Even gebeurt er verder niets.

Dan opent de zijschuifdeur met moeite. Er springt een jongetje naar buiten, KARIM, Marokkaans, van Tarik's leeftijd. Aan de voorkant opent een vrouw, zijn MOEDER, de deur. Het jongetje kijkt om zich heen.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)

Loop daar maar even in, dat kan wel.

Ze wijst naar de bosjes. Haar mobiel gaat, ze begint te bellen.

58 EXT.- PARKEERPLAATS / STRUIKGEWAS.- DAG.

Karim worstelt zich een weg door het dichte struikgewas omlaag richting greppel. Dan blijft ie plots geschrokken staan. Het blijft lang stil.

KARIM

(aanzelend)

Hallo?

Vóór hem zit Tarik, nog altijd gehurkt, zijn ogen stijf dichtgeknepen, zijn handen als kommetjes om zijn oren gevouwen. Tarik opent voorzichtig zijn ogen. Karim bekijkt Tarik eens wat beter.

KARIM (CONT'D)

(voorzichtig)

Moet jij ook poepen?

Tarik reageert niet, hij blijft Karim aanstaren, maar laat z'n handen iets zakken. Karim knoopt z'n broek los en hurkt naast Tarik neer.

Zo zitten ze zonder iets te zeggen een tijdje naast elkaar. Tarik slaat z'n ogen neer en houdt Karim alleen nog vanuit z'n ooghoeken in de gaten, hij graaft wat met de flessenhals in het zand voor zich.

Hij schrikt als Karim weer overeind komt en z'n broek dichtknoopt, Tarik kijkt Karim schuw aan.

KARIM (MAROKKAANS) (CONT'D)

Dag.

Tarik knikt verlegen en kijkt Karim na als ie tussen de struiken door zich een weg terug baant naar de parkeerplaats.

59 EXT.- PARKEERPLAATS.- DAG.

De moeder van Karim is vlak bij de auto op een hoekje van een picknicktafel gaan zitten bellen, haar vriendin deelt de rondrennende kinderen wat te drinken uit. Karim komt te voorschijn uit de bosjes.

Er stopt een andere auto. Een gehaaste VROUW stapt uit, ze opent de achterklep, er springen twee grote Rottweilers uit die regelrecht naar de rand van het struikgewas spurten.

Karim haast zich het laatste stukje terug naar de veiligheid van zijn moeder, die haar telefoongesprek snel afmaakt.

De honden lopen zenuwachtig heen en weer langs de rand van de bosjes tot ze op één plek blijven staan, en luid beginnen blaffen. De vrouw roept de honden, maar die blijven volharden in hun geblaf.

De kinderen, maar ook moeder, zijn duidelijk bang van de honden. Moeder doet een poging alle kinderen bij elkaar te krijgen en ze langzamerhand terug de bus in te dirigeren.

60 EXT.- PARKEERPLAATS / STRUIKGEWAS.- DAG.

Tarik staat stijf van angst aan de rand van de bosjes oog in oog met de woest blaffende honden, hij ziet hoe op de parkeerplaats Karim al het busje in klimt.

De vrouw komt dichterbij om de honden te roepen, dan ziet ze Tarik staan.

De zijdeur van het busje wordt met een klap dichtgeschoven door moeder, die vervolgens zelf aan de voorkant in het busje klimt. De vriendin start de motor.

VROUW

Hé mevrouw? Mevrouw!

U vergeet er eentje!

Ze staat wild te zwaaien van moeder naar de bosjes. Moeder begrijpt 't niet meteen. De vrouw wenkt moeder nu duidelijk om naar haar toe te komen. Aarzelend stapt ze uit en loopt een eindje op de vrouw toe.

De vrouw houdt de honden zo goed als het gaat bij hun halsbanden in bedwang.

VROUW (CONT'D)

Ze doen echt niets, maar als uw zoon daar zo blijft staan, denken ze dat er iets is en krijg ik ze niet weg.

Moeder kijkt naar de honden, Tarik kijkt naar de moeder van Karim. De honden grommen hun tanden bloot.

(CONTINUED)

Uiteindelijk strekt moeder haar arm uit en gebaart dat Tarik die moet vastpakken als hij dat niet meteen doet, stapt ze dichterbij, grijpt hem bij zijn arm en trekt hem mee richting bus.

Als ze halverwegen zijn, stormen de Rottweilers hen weer voorbij. In een reflex trekt de moeder van Karim Tarik tegen zich aan, zijn hoofd tegen haar borst, maar de beesten zijn braaf op weg naar de auto van hun baasje.

VROUW (CONT'D)

't Zijn ook net kinderen.
Brutus! niet tegen de auto!

De moeder van Karim ontspant, ze laat Tarik los en werpt een blik op haar vriendin in de bus en ze schieten samen in de lach. Tarik staat er wat verloren bij. De telefoon van de moeder van Karim gaat.

De vrouw gooit de achterklep dicht. De moeder van Karim loopt lachend en telefonerend naar de bus. Tarik kijkt haar na, hij kijkt even om zich heen en begint dan te lopen richting uitrit.

De auto met de honden scheurt voor hem uit. Dan hoort ie de bus achter zich aankomen. Hij kijkt even opzij als de bus hem passeert, Karim zwaait.

Dan mindert de bus vaart en stopt even verderop. De deur aan moeder's kant gaat open. Tarik blijft op een afstandje staan. Moeder kijkt 'm aan.

61 INT.- BUSJE / SNELWEG.- DAG.

Het busje rijdt weer.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)

(licht ongeloof)

En dan loop je dus dat hele eind?

Ze kijkt Tarik via de achteruitkijkspiegel aan. Tarik knikt zonder opkijken, hij demonstreert Karim zijn ringenspel, Karim kijkt gefascineerd toe hoe hij de ringen uit elkaar haalt.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)

In je eentje?

Tarik knikt opnieuw, hij kijkt haar niet aan. De telefoon gaat, ze neemt op. Karim haalt nu een vergelijkbaar spelletje te voorschijn en laat dat Tarik zien die hem aankijkt en voor 't eerst een glimlach laat zien.

62 INT.- BUSJE / STAD.- DAG.

Ze zijn inmiddels in de stad aangekomen, naderen een stoplicht. Tarik vindt de oplossing van het spel van Karim, enthousiasme alom.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)
Wij moeten hier rechtdoor, kunnen we je ergens afzetten?

Tarik kijkt op uit z'n spel, hij kijkt even waar ze zijn, een stad. Hij kijkt weer naar het spel.

TARIK (MAROKKAANS)
Ik woon daar ook.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)
Rechtdoor?

Tarik knikt weer. De moeder van Karim maakt zich een beetje zorgen, ze kijkt haar vriendin even aan.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Weet je de hammam?

Tarik knikt zonder opkijken. De moeder van Karim kijkt nu even over haar schouder naar de toch wel vreemde jongen.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Kun je van daaruit naar huis lopen?

Tarik knikt opnieuw. Het blijft even stil, de moeder van Karim blijft de jongen aankijken, dan kijkt ie op en knikt zo overtuigend mogelijk ja, weer gaat haar telefoon, ze geeft op en laat het zo.

63 EXT.- HAMMAM.- DAG.

Ze komen aan bij de ingang van de hammam. Tarik en Karim zijn nog druk in gesprek over het spel. De moeder van Karim wacht op hem. Karim geeft Tarik zijn ringen terug.

KARIM
Ik zie je. Misschien. Zou wel leuk zijn.

Tarik knikt, ze kijken elkaar met enige spijt aan, de moeder van Karim staat in de deuropening van de hammam ze aait Karim even over zijn bol als ze ziet dat de jongens met spijt afscheid nemen. Tarik kijkt naar haar hand, slaat z'n ogen neer en draait zich om. Achter hem valt de deur dicht, hij kijkt nog even om naar de dichte deur.

Tarik kijkt om zich heen, wat nu? Een eindje verderop in de straat hangen wat OPGESCHOTEN JONGENS rond.

(CONTINUED)

63 CONTINUED:

In de andere richting passeert een langzaamrijdende auto met luide muziek uit de boxen, Tarik is angstig en weet niet welke kant op te gaan.

Dan komt hem een grote groep kleine KINDEREN met één VROUW tegemoet, de kinderen maken ruzie en moeder heeft haar handen vol. Ze lopen vlak langs Tarik richting ingang. Tarik loopt met ze mee en gaat naar binnen.

64 INT.- HAMMAM / KASSA.- DAG.

De vrouw is met de EIGENARES in de weer over de toegangskaartjes. De kinderen zijn druk, iedereen moet zijn schoenen uittrekken, Tarik doet het ook maar om niet meteen op te vallen. Als de deur naar de rest van de hammam wordt opengemaakt, lukt het Tarik in de drukte met de groep mee naar binnen te glippen.

65 INT.- HAMMAM / KLEEDGEDEELTE.- DAG.

Tarik zit alleen in een verlaten kleedkamer. Hij heeft zich op zijn onderbroek na bijna helemaal uitgekleeed, maar probeert zijn verblijf in de kleedkamer nog wat te rekken. Af en toe opent de deur naar het badgedeelte en komt er nog een vrouw of een kind terug om iets te halen, dan doet Tarik net alsof hij nog druk met iets bezig is. De vrouwen zijn schaars gekleed, het maakt Tarik verlegen. Hij durft de deur naar het badgedeelte niet door.

Net als ie z'n broek weer van de kapstok heeft gepakt om zich opnieuw aan te kleden, komt Karim de kleedkamer ingelopen. Ze zien elkaar niet meteen. Karim haalt een bakje met hennamodder uit het kluisje van hun bagage. Tarik ziet hem als eerste, maar durft niet meteen iets te zeggen. Als Karim hem echter ziet, straalt zijn gezicht.

66 INT.- HAMMAM / STOOMRUIMTE.- DAG.

Karim gaat Tarik voor door de achter elkaar liggende stoomruimtes. Hier en daar liggen halfnaakte vrouwen die gemasseerd worden en zitten kinderen op de grond die elkaar met water overgieten of hun moeder helpen bij het uitspoelen van gewassen haar. Er klinkt een vrolijk gebabbel. Tarik kijkt schuchter om zich heen, sommige vrouwen kijken hem aan en schatten hem in.

Karim geeft zijn moeder het pakje henna modder. Dan ziet ze Tarik, ze is duidelijk verbaasd.

TARIK (MAROKKAANS)
Ik mocht van m'n moeder.

Dat lijkt haar tevreden te stellen. Tarik gaat naast Karim op de stenen richel zitten.

(CONTINUED)

De moeder van Karim wrijft Karim's lijf in met de henna, het kietelt, maar is lekker. Tarik kijkt verlegen toe. Karim heeft z'n ogen dicht, z'n arm rust vertrouwd op z'n moeders dij. Als moeder klaar is geeft ze Karim een kus in z'n kruin.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)
Ga water halen om je af te spoelen.

Ze kijkt naar Tarik.

MOEDER KARIM(MAROKKAANS) (CONT'D)
Wil jij ook?

Tarik aarzelt, schudt z'n hoofd. Moeder maakt een uitnodigend gebaar, ze schuift iets dichterbij.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Je hoeft niet verlegen te zijn.
Niemand kan zijn eigen rug schrobben.

Tarik wil haar bijna tegenspreken, bedenkt zich dan, stemt toe, hij schuift dicht naar de moeder van Karim toe. De moeder van Karim wrijft Tarik's rug in. Eerst vindt ie 't ongemakkelijk, maar dan ontspant hij, doet zijn ogen even dicht. We zien aan z'n gezicht dat de zachte aanraking hem een weldaad is.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Hoe lang is het geleden dat jij in bad bent geweest?

Ze draait zijn gezicht zachtjes naar hem toe, hij kijkt haar aan, ze glimlacht en streelt z'n wang even met een bezorgde blik, dan gaat ze verder met z'n rug.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Ik kan je ribbetjes tellen!

Ze kietelt Tarik even in z'n zij, hij krimpt ineen, lacht verlegen, kijkt haar aan, ze smeert nog een plagende veeg van het roestbruine spul op z'n neus.

MOEDER KARIM (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Afspoelen, jij!

(begin muziek)

De twee jongens gooien, met behulp van kleine bakjes, onder grote hilariteit water over elkaars rug. Bij wijze van grap heeft Karim ook een emmer gevuld met koud water. Ze hebben de grootste lol.

67 INT.- HAMMAM / RUSTRUIIMTE.- DAG.

Op twee lange lage banken die in een hoek bij elkaar komen liggen de jongens onderuitgezakt, enthousiast met elkaar te kletsen, hun koppen bij elkaar in de hoek, het moet een beetje zachtjes.

(einde muziek)

68 INT.- HAMMAM / RUSTRUIIMTE.- LATER.

Tarik ligt te slapen op de bank, een ontspannen glimlach op zijn gezicht. Hij wordt langzaam wakker. De plek naast hem is leeg. Hij gaat rechtop zitten. Ook verder in de ruimte is er niemand meer te ontdekken. Hij staat op. De eigenaresse is ook nergens te bekennen. Hij is alleen.

69 INT.- HAMMAM / STOOMRUIIMTE.- DAG.

Tarik loopt de stoomruimten in, hij passeert ruimte na ruimte, nergens is iemand te bekennen, alleen een druppende kraan laat zijn klinkende druppels vallen, verder is het stil en verlaten. Tarik komt bij de achterste, heetste ruimte met de meeste stoom, daar gaat hij tenslotte angstig zitten op de stenen richel, hij trekt z'n knieën op en slaat z'n armen er omheen.

De stoom is nu erg dicht, dan lijkt er een gestalte op hem af te komen. Ze is gekleed in een dun wit gewaad, nat van de stoom, waardoor de contouren van haar lichaam goed te zien zijn.

MOEDER (MAROKKAANS)
Jongen, m'n lieve jongen.

De gestalte die op z'n moeder lijkt komt traag steeds dichterbij, ze strekt haar arm naar hem uit.

MOEDER (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Ik mis je zo m'n jongen.

Het *is* z'n moeder, haar armen tasten in de mist van stoom.

MOEDER (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Waar ben je nou?
Mis je ons dan niet?

Ze raakt zijn gezicht aan, huilt.

MOEDER (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)
Heb je geen heimwee?

Haar grip wordt steviger, ze houdt hem bij beide schouders vast en schudt hem wanhopig door elkaar.

(CONTINUED)

MOEDER (MAROKKAANS) (CONT'D) (CONT'D)
Waarom mis je ons niet?!

EIGENARESSE
Hé!

Het is de eigenaresse die hem stevig door elkaar schudt, tot hij reageert.

EIGENARESSE (CONT'D)
Iedereen is weg, bij wie hoor jij?

Tarik kijkt haar nu aan, ziet dat het niet zijn moeder is die hier in het witte gewaad voor hem staat.

EIGENARESSE (CONT'D) (CONT'D)
(vriendelijker)
Zijn ze jou vergeten?

Ze pakt Tarik bij zijn arm en neemt hem met zich mee. In de volgende ruimte is minder stoom en ze kan Tarik nu ook wat beter bekijken, hij kijkt naar zijn voeten.

Ineens stopt de eigenaresse, pakt Tarik bij zijn kin en draait zijn gezicht naar zich toe, kijkt hem onderzoekend aan.

EIGENARESSE (MAROKKAANS) (CONT'D) (CONT'D)
Ben jij niet te oud? Hoe oud ben jij?!

Tarik trekt zijn gezicht met een ruk los, dit geeft de eigenaresse alleen maar meer reden zijn arm des te beter in haar greep te houden, ze sleept Tarik achter zich aan de stoom ruimtes uit.

EIGENARESSE (MAROKKAANS) (CONT'D) (CONT'D)
Jij hoort hier helemaal niet meer te komen, als ik wist wie je was, kreeg je een draai om je oren!

70 INT.- HAMMAM / INGANG.- DAG.

Nog in z'n onderbroek staat Tarik naast de eigenaresse, zij heeft vrij dwingend zijn pols vast en draait met haar andere arm een telefoonnummer. Tarik probeert zich uit haar greep los te wringen, maar zij laat niet zomaar los.

Dan stampet Tarik in een opwelling zo hard mogelijk op haar in slippers gestoken voet. De pijn doet haar loslaten, ze schreeuwt, Tarik rent de paar passen naar de deur die tot zijn schrik op slot zit.

De vrouw kijkt naar hem. Tarik is in paniek, hij grijpt een stoel die bij de bar staat en dreigt de glazen deur of de vrouw in elkaar te slaan.

(CONTINUED)

70 CONTINUED:

TARIK

Laat me gaan! Je moet me laten gaan!

De vrouw is achteruit gedeinsd en duidelijk geschrokken van deze onverwacht agressieve uitbarsting. Hij houdt de stoel dreigend in de lucht. De vrouw zoekt nerveus haar sleutels.

EIGENARESSE

Okay, okay, als jij me niks doet, maak ik de deur open, hier de sleutel, ik maak hem open, niks doen, goed?

Tarik laat haar dichterbij komen, maar volgt elke beweging, hij blijft de stoel in de aanslag houden terwijl de vrouw doodnerveus de deur van het slot draait.

Ze gooit de deur open, deinst terug, Tarik smijt de stoel op de grond en rent naar buiten. De eigenaresse kijkt hem trillend na en pakt dan snel de telefoon weer op.

71 EXT.- STRAAT.- DAG.

Tarik rent in zijn onderbroek en op blote voeten de straat op, alsof zijn leven er vanaf hangt. Hij rent zonder te weten waarheen, mensen deinzen opzij en staren hem na.

Ook als hij weer rustiger loopt, wordt hij nagewezen, hij voelt zich opgejaagd, hij is bang, weet niet waar hij moet kijken of gaan. Iedereen staart hem aan, schrikt of lacht hem uit. Dan hoort hij een sirene naderen, hij kijkt om, een politiewagen met zwaailichten draait de hoek om.

Tarik begint weer te rennen, hij schiet een steeg in, hij heeft echter het bord niet gezien dat de steeg doodloopt.

De auto moet blijven staan, maar de AGENTEN springen er uit en zetten te voet de achtervolging in. Maar als ze de steeg inrennen is Tarik nergens meer te bekennen. Verbaast blijven ze staan en kijken om zich heen waar hij gebleven kan zijn. De enige deur in de steeg is op slot. In hun walkie-talkie geven ze door dat ze hem kwijt zijn en keren terug naar de auto waar zich een opstootje mensen verzameld heeft.

72 EXT.- FLAT.- DAG.

Yasmina en Leila spelen op de galerij voor hun deur. Ze elastieken. Dan valt Yasmina's oog ineens op iets anders, beneden op het plein. Het is Tarik, in zijn onderbroek staat hij verloren op het plein en kijkt naar zijn zusjes. Yasmina draait zich om en rent schreeuwend de flat binnen. Leila komt dichterbij de reling en kijkt naar haar broertje, die loopt naar de flat.

73 INT.- FLAT / HAL.- DAG.

Tarik komt de hal binnen en loopt naar de lift. Plots klinkt een dramatische schreeuw uit het trappenhuis. Boven gaat een deur open en komen mensen van de trap gestormd.

Voor Tarik er erg in heeft wordt hij omringt door zijn oma zijn tante Rakia en zijn zusjes. Iedereen pakt hem beet drukt hem tegen zich aan, kijkt of ie 't wel echt is. Zijn tante schreeuwt het hardst van iedereen, ze schreeuw om vergiffenis. Oma heft in dank haar handen ten hemel. Yasmina staat heel hard huilend naast hem en Leila heeft zijn hand vast gepakt om nooit meer los te laten.

De buiten deur vliegt open en met een schreeuw van ongeloof en opluchting komt z'n vader binnen stromen, hij tilt zijn zoon op, drukt hem tegen zich aan en draait hem in het rond. Ineens overvalt Tarik die dit allemaal bijna onbewogen heeft ondergaan een paniek, hij duwt zich bijna van zijn vader af en kijkt hem aan.

TARIK (MAROKKAANS)

Waar is mama?! Waarom is mama er niet?

Vader kijkt even om zich heen en ziet dan zijn vrouw bovenaan de trap staan, stil kijkend naar het rumoer onder haar. Hij draait Tarik richting zijn moeder, geeft hem nog een zoen en laat Tarik gaan die zich dwars door iedereen een weg baant naar boven.

Boven aangekomen is er een kleine aarzeling, maar dan stort hij zich tegen zijn moeder aan, hij klemt zijn armen om haar middel, zij doet hetzelfde, eindelijk huilt hij. Moeder zakt door haar knieën en gaat op de trap zitten, trekt haar zoon op haar schoot en wiegt hem.

Tarik kijkt haar aan, streelt haar betraande wangen.

TARIK (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)

Ik wou wel naar huis, maar het lukte
steeds niet.

Moeder knikt en sust hem, ze drukt hem tegen zich aan.

TARIK (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)

Is dat heimwee?

Moeder kijkt Tarik aan, zoent 'm over z'n hele wangen.

TARIK (MAROKKAANS)(CONT'D) (CONT'D)

Ik was zo bang dat je dood was.

Moeder schrikt van deze opmerking.

(CONTINUED)

73 CONTINUED:

MOEDER (MAROKKAANS)

Ik ook.

Ze houden elkaar stevig vast.

74 INT.- BADKAMER.- DAG.

Tarik staat in de badkamer, in z'n onderbroek, zijn moeder zit op de badrand en houdt zijn hand vast, terwijl de huisarts naar Tarik's longen luistert en hem verder onderzoekt. De rest van de familie staat in de deuropening.

De dokter draait hem om, kijkt in het wit van zijn ogen en houdt hem bij z'n kin vast, kijkt hem aan.

DOKTER

Je bent er volgens mij goed vanaf gekomen
Tarik, we hebben ons zorgen gemaakt om
je.

Tarik knikt. De dokter kijkt naar moeder en knikt haar geruststellend toe terwijl hij langzaam zijn spullen bij elkaar zoekt.

VADER

Wilt u koffie?

De huisarts draait zich om, knikt.

DOKTER

Graag en daarna moesten we Tarik maar
eens zijn rust gunnen.

Hij kijkt even naar de vele toeschouwers, vader maant iedereen bij de deur weg.

VADER (MAROKKAANS)

(tegen zijn familie)

Naar de kamer, we drinken koffie en dan
moet ie slapen.

Alleen moeder blijft met Tarik bij de dokter achter. Ze trekt hem zijn pyjama aan terwijl de dokter z'n spullen pakt.

DOKTER

Hoe gaat 't nu met u?

Moeder houdt zijn nachthemd boven Tarik's hoofd en trekt die over zijn kop.

TARIK (MAROKKAANS)

(van onder zijn nachthemd)

Hij vraagt hoe het met jou gaat mam?

(CONTINUED)

74 CONTINUED:

MOEDER (MAROKKAANS)
(ze knikt geruststellend)
Beter.

DOKTER
En de heimwee?

TARIK (MAROKKAANS)
Heimwee?

Tarik's hoofd komt weer te voorschijn. Moeder schudt haar hoofd.

MOEDER (MAROKKAANS)
Ik moet hier zijn.

Tarik kijkt haar aan, geeft haar een dankbare glimlach. Vader staat onverwacht in de deuropening, hij heeft de laatste zinnen gehoord.

FADE OUT.